

i mange Henseender ogsaa nødvendigt, at Mænd, der indtage betroede Stillinger, udtale deres Mening. Det vil være heldigt, idet de paagældende Forhold derved ganske anderledes belyses, end det ellers vilde kunne blive Tilfældet. Jeg betragter det under visse Omstændigheder ligefrem som en Pligt for de paagældende at gøre det, f. Eks. i saadanne Tilfælde, som da Lovgivningsmagten i Efteraaret 1909 rettede direkte Spørgsmaal til visse militære Myndigheder. I saadanne Tilfælde er det selvfølgelig deres Pligt uden noget som helst Forbehold at svare paa de stillede Spørgsmaal. Men ud derover skal man være ganske overordentlig forsigtig og varsom i sine Udtalelser overfor Offentligheden, naar det gælder Handlinger, der ere effektuerede og traadte ud i Livet.

Det føle vi alle, der have med den militære Tjeneste at gøre, med Forsvarsvæsenets Tjeneste, at der hører en betydelig Resignation, et stort Taalmod og Udholdenhed til for trods alt dog at blive paa den Plads, man en Gang er bleven stillet paa, men det er ogsaa en Følelse, der skal være til Stede hos enhver Befalingsmand, der vil tjene i Hær og Flaade, og som vil blive der. Man maa ikke glemme, at naar det er en konstitutionel Stat, der er Tale om, er det den paagældende Minister, der staar til Ansvar baade overfor Kongen og overfor Repræsentationen og derigennem overfor hele Landets Befolkning for de Beslutninger, der tages. Man maa ikke komme ind paa at fordele eller forflygtige Ansvar et saaledes, at man ogsaa vil lægge det over paa dem, der kun skulle udføre de Beslutninger, som Lovgivningsmagten har taget. Jeg tror, man vil indrømme, at dette er rigtigt, og det er noget, man efterhaanden maa faa en ganske bestemt Følelse af, ikke alene blandt Befalingsmændene, men ogsaa indenfor Lovgivningsmagten, at det er dennes Ansvar, hvorledes der handles i disse Tilfælde, og dette Ansvar kan og bør ikke lægges over paa andres Skuldre. Naar man efterhaanden faar en ganske klar Følelse heraf, vil der ogsaa være Mulighed for, medens Tid er, at faa rettet de Mangler og Brøst, der endnu klæbe ved Forsvaret. Jeg tror, at den nuværende Regering er sig sit fulde Ansvar i de af mig antydede Retninger bevidst; jeg haaber ogsaa, at dette høje Ting er og i stigende Grad vil blive det. Jeg tror, at enhver anden Regering, den være af radikal eller socialdemokratisk Farve eller en Blanding af begge disse Partier, vil betyde en Forringelse af vor Forsvarsstyrke; derfor kan der efter

min Mening ikke i Øjeblikket være Tale om at rette noget Angreb paa den nuværende Regering. Der kan blot være Tale om at rette en indtrængende Anmodning til Regeringen om i Spørgsmaal, der vedrøre Forsvaret, at lade de militære Interesser være dem, der ere de mest bestemende, og som faa den afgørende Indflydelse paa Forholdene, og der kan være Tale om at rette en indtrængende Opfordring til alle Værnenes Befalingsmænd om med Taalmod, hver paa sin Plads, at udrette det bedste, udrette det mest mulige og gøre det største Arbejde for at drage Omsorg for, at de Midler, der stilles til Raadighed, hvad enten det gælder det levende eller det døde Værn, faa den bedste Anvendelse.

Det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) talte i Gaar om, at der fandtes adskillige brodne Kar indenfor Befalingsmændenes Kreds. Ja, det har han sikkert Ret i. Men det er selvfølgelig ikke alene indenfor denne Kreds; de findes ikke alene i alle Kredse, men som bekendt ogsaa i alle Lande. Det ærede Medlem har ogsaa Ret i, at det er rigtigt, at man gør sig Flid for at faa rettet de Fejl og Skavanker, der i saa Henseende findes overalt. Men det ærede Medlem har ganske Uret, naar han mener, at der fra Befalingsmændenes Side skulde gøres Forsøg paa at beskytte dem, der vise en slet Optræden, hvad enten det er i deres Kammeraters Kreds eller overfor det dem betroede Mandskab. Der er aldeles ikke Tale om at tage saadanne under Armene eller om at slutte Kreds om dem for at beskytte dem. Det er ganske givet, at enhver Forseelse, den være begaaet af højere eller lavere, bliver paataalt i Overensstemmelse med de Love, der findes. Der er ingen, der i saa Henseende holder Haanden over Befalingsmændene. De forstaa meget godt selv, at de have et Ansvar for, at der hersker Orden og god Tone indenfor Værnene, og at det er af den største Betydning, ja en Livsbetingelse for Forsvaret, at der ogsaa hersker et Tillidsforhold mellem Befolkningen og Befolkningens eget Værn. Jeg kan forsikre det ærede Medlem for, at det er noget, man er ganske paa det rene med, og noget, man gør sig megen Flid for. At der alligevel findes brodne Kar, er noget, som nu en Gang ikke kan undgaas, og som findes i militære Kredse lige saavel som i civile.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.